

College van Beroep voor de Examens

Nr: AC 1604 14199

Het College van Beroep voor de Examens,

prof. mr. B.W.N. de Waard, voorzitter, dr. R. Wilders en A. Broekhuizen, leden.

BESLISSING inzake het beroep van _____ hierna te noemen “appellante”, ingesteld bij schrijven van 4 april 2016, gericht tegen de beslissing van 24 februari 2016 van de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, hierna te noemen “verweerster”, waarin aan appellante is medegedeeld dat haar cross-over paper van het vak *European Criminal Law* ongeldig is verklaard en dat zij is uitgesloten van de herkansing van het tentamen *European Criminal Law* wegens het plegen van plagiaat in haar cross-over paper.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 24 februari 2016 heeft verweerster aan appellante medegedeeld dat haar cross-over paper ongeldig is verklaard en dat zij is uitgesloten van de herkansing van het tentamen *European Criminal Law* wegens het plegen van plagiaat in haar cross-over paper.

Het beroep van 4 april 2016 is tegen dit besluit gericht.

Bij schrijven van 19 april 2016 is verweerster verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit heeft niet geleid tot een oplossing van het geschil en verweerster heeft een verweerschrift ingediend bij brief van 9 mei 2016.

Het beroep is behandeld tijdens een openbare zitting op 9 juni 2016, alwaar appellante is verschenen. Namens verweerster zijn verschenen

II. Motivering

Standpunt van appellante

Appellante heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellante kan zich niet verenigen met de beslissing om haar een sanctie op te leggen wegens het plegen van plagiaat. Appellante voert aan dat zij ten tijde van het inleveren van haar cross-over paper niet bekend was met de wijze van bronvermelding en dat zij nooit de intentie had om plagiaat te plegen. Appellante studeert voor het eerst aan de UvA en de regels omtrent plagiaat verschillen op de andere universiteiten waar appellante studeerde van de regels aan de UvA. Appellante doet een beroep op de hardheidsclausule en verzoekt verweerster haar cross-over paper geldig te verklaren en het inmiddels door appellante afgelegde hertentamen *European Criminal Law* alsnog na te kijken en haar hiervoor een cijfer toe te kennen. Verder stelt appellante, als schikking, voor om een nieuw cross-over paper te schrijven.

Standpunt van verweerster

Verweerster heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Verweerster betoogt dat alle studenten aan het begin van hun masteropleiding geïnformeerd worden over de regels ten aanzien van fraude en plagiaat. Hoewel verweerster meent dat er sprake is van ernstige fraude heeft zij niettemin een milde sanctie opgelegd. Tijdens de hoorzitting heeft appellante niet betwist dat er sprake is van plagiaat in de zin van de Fraude- en plagiaatregeling, maar zij was ten tijde van het inleveren van haar werk niet bekend met deze regeling. Verweerster wijst nog op het feit dat het vak *European Criminal Law* een keuzevak betreft waarvoor appellante nog alternatieven heeft.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. Ingevolge artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW kan de examencommissie, indien een student fraudeert, de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen. De UvA heeft haar uitvoeringsbepalingen dienaangaande neergelegd in de “Fraude en plagiaat regeling studenten UvA”, zoals vastgesteld door het College van Bestuur in 2008, laatstelijk gewijzigd in mei 2010 (hierna: Fpr).
3. Ingevolge artikel 1, derde lid, aanhef en onder a, van de Fpr wordt onder plagiaat in ieder geval verstaan het gebruikmaken dan wel overnemen van andermans teksten, gegevens of ideeën zonder volledige en correcte bronvermelding. Ingevolge artikel 1, derde lid, aanhef en onder c, van de Fpr wordt onder plagiaat in ieder geval verstaan het niet duidelijk aangeven in de tekst, bijvoorbeeld via aanhalingstekens of een bepaalde vormgeving, dat letterlijke of bijna letterlijke citaten in het werk werden overgenomen, zelfs indien met een correcte bronvermelding. In artikel 6, eerste lid, van de Fpr is bepaald dat bij gedragingen zoals omschreven in artikel 1, derde lid, waarbij bepaalde gedeeltes uit bepaalde teksten zijn overgenomen, maar de student nog wel eigen onderzoek heeft verricht, ongeldigverklaring van het ingeleverde werkstuk volgt en uitsluiting van deelname aan het tentamen van het desbetreffende vak dan wel volledige uitsluiting van deelname aan alle tentamens, examens of andere vormen van toetsing aan de opleiding voor een periode van maximaal 6 maanden.
4. Niet betwist is dat appellante in haar cross-over paper geen juiste bronvermelding heeft gehanteerd. Het College is van oordeel dat appellante hierdoor handelt in strijd met het bepaalde in artikel 1, derde lid, aanhef en onder a, van de Fpr. Dat appellante, zoals zij zelf aangeeft, niet eerder aan de UvA studeerde en daarom niet al in haar bachelor op de hoogte is gesteld van de regels pleit appellante niet vrij van het handelen in strijd met de Fpr. Verweerster was dan ook bevoegd om appellante een sanctie op te leggen wegens het plegen van plagiaat in de zin van artikel 1, derde lid, aanhef en onder a, van de Fpr. Het College betreft mede in zijn oordeel dat appellante in het kader van haar opleiding geïnformeerd is over de Fpr.
5. Ten aanzien van de sanctie is het College van oordeel dat deze niet onevenredig is. De Fpr laat geen ruimte om een lichtere sanctie op te leggen dan ongeldigverklaring van het werkstuk. Daarnaast heeft verweerster bepaald dat appellante geen hertentamen mag afleggen in het vak *European Criminal Law*. Dit is geheel in lijn met het bepaalde in artikel 6, eerste lid, van de Fpr. Voorts acht het College van belang dat appellante niet onevenredig benadeeld is door deze sanctie omdat het hier een keuzevak betreft en het appellante vrijstaat om alsnog een tentamen in een ander keuzevak af te leggen.
6. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat niet kan worden gezegd dat het bestreden besluit strijd oplevert met het recht. Het beroep is ongegrond.

III. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
  - partijen;
  - de decaan van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid;
  - het College van Bestuur en
zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking wordt gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 28 juli 2016

mr. N. van den Brink
secretaris

prof. mr. B.W.N. de Waard
voorzitter

Tegen deze beslissing kunt u binnen 6 weken beroep instellen bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.